

Sentencja

Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy zdanie drugie i art. 6 ust. 2 dyrektywy 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie stosowaniu uregulowania krajowego, które pozwala dostawcy na obciążenie konsumenta, w umowie zawieranej na odległość, kosztami wysyłki towarów w przypadku wykonania przez tego ostatniego przysługującego mu prawa odstąpienia od umowy.

(¹) Dz.U. C 32 z 7.2.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 kwietnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de grande instance de Paris — Francja) — Fundación Gala-Salvador Dalí, Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos przeciwko Sociéte Auteurs dans les arts graphiques et plastiques, Juanowi Leonardowi Bonetowi Domenechowi, Eulalii-Maríi Bas Dalí, Maríi del Carmen Domenech Biosce, Antoniowi Domenechowi Biosce, Anie-Maríi Busquets Bonet, Mónica Busquets Bonet

(Sprawa C-518/08) (¹)

(Zbliżanie ustawodawstw — Własność intelektualna — Prawo autorskie i prawa pokrewne — Prawo autora do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży oryginalnego egzemplarza dzieła sztuki — Dyrektywa 2001/84/WE — Osoby uprawnione do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży po śmierci autora dzieła — Pojęcie następców prawnych — Przepisy krajowe utrzymujące przez okres 70 lat po śmierci autora zastrzeżenie prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży wyłącznie na rzecz spadkobierców ustawowych autora, z wyłączeniem spadkobierców i zapisobierców testamentowych — Zgodność z dyrektywą 2001/84)

(2010/C 148/10)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de grande instance de Paris

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Fundación Gala-Salvador Dalí, Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos

Strona pozwana: Sociéte Auteurs dans les arts graphiques et plastiques, Juan-Leonardo Bonet Domenech, Eulalia-María Bas Dalí, María del Carmen Domenech Biosca, Antonio Domenech Biosca, Ana-María Busquets Bonet, Mónica Busquets Bonet

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal de grande instance de Paris — Wykładnia art. 6 i 8 ust. 2 i 3 dyrektywy 2001/84/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie prawa autora do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży oryginalnego egzemplarza dzieła sztuki (Dz.U. L 272, s. 32) — Osoby uprawnione do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży po śmierci autora — Zgodność przepisów krajowych utrzymujących przez okres 70 lat zastrzeżenie prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży wyłącznie na rzecz spadkobierców ustawowych autora, z wyłączeniem spadkobierców i zapisobierców testamentowych

Sentencja

Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy 2001/84/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie prawa autora do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży oryginalnego egzemplarza dzieła sztuki należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie istnieniu przepisu prawa krajowego takiego jak będący przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, który zastrzega korzystanie z prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży dzieła wyłącznie na rzecz spadkobierców ustawowych twórcy, z wyłączeniem spadkobierców testamentowych. Natomiast w ramach stosowania przepisu krajowego dokonującego transpozycji art. 6 ust. 1 dyrektywa 2001/84 sąd krajowy jest zobowiązany w pełni uwzględnić wszystkie właściwe normy kolizyjne regulujące przejście tego prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży w drodze spadku.

(¹) Dz.U. C 32 z 7.2.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 kwietnia 2010 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Hoge Raad der Nederlanden i Gerechtshof te Amsterdam — Niderlandy) — X Holding B.V. przeciwko Staatssecretaris van Financiën (C-538/08), Oracle Nederland BV przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht-Gooi (C-33/09)

(Sprawy połączone C-538/08 i C-33/09) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Prawo do odliczenia podatku naliczonego — Przepisy krajowe wyłączające prawo do odliczenia dla niektórych kategorii towarów i usług — Uprawnienie państw członkowskich do utrzymania w mocy zasad wyłączenia prawa do odliczenia istniejących w chwili wejścia w życie szóstej dyrektywy VAT — Zmiana po wejściu w życie tej dyrektywy)

(2010/C 148/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sądy krajowe

Hoge Raad der Nederlanden, Gerechtshof te Amsterdam

Strony w postępowaniu przed sądami krajowymi

Strony skarżące: X Holding B.V. (C-538/08), Oracle Nederland BV (C-33/09)

Strony pozwane: Staatssecretaris van Financiën (C-538/08), Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht-Gooi (C-33/09)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Wykładnia art. 11 ust. 4 drugiej dyrektywy Rady 67/228/EWG z dnia 11 kwietnia 1967 r. dotyczącej harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w dziedzinie podatków obrotowych — struktury i sposoby stosowania wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 71, s. 1303) oraz art. 6 ust. 2 i art. 17 ust. 2 i 6 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Wyłączenie prawa do odliczenia — Uprawnienie państw członkowskich do utrzymania wyłączeń istniejących w chwili wejścia w życie szóstej dyrektywy — Przepisy poprzedzające szóstą dyrektywę, przewidujące wyłączenie prawa do odliczenia dla kategorii towarów i usług przewidzianych do użytku w transporcie prywatnym — Określenie tych kategorii

Sentencja

1) Artykuł 11 ust. 4 drugiej dyrektywy Rady 67/228/EWG z dnia 11 kwietnia 1967 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących podatków obrotowych — struktura i sposób stosowania wspólnego systemu podatku od wartości dodanej oraz art. 17 ust. 6 szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisom podatkowym państwa członkowskiego, które wyłączają odliczenie podatku od wartości dodanej w odniesieniu do kategorii wydatków, które są określone jako dostarczanie „środka transportu w celach prywatnych”, „posiłków”, „napojów”, zapewnianie „mieszkania” oraz „zapewnianie rozrywki” pracownikom podatnika, a także dostarczanie „upominków handlowych” lub „innych подарunków”.

2) Artykuł 17 ust. 6 szóstej dyrektywy 77/388 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on przepisowi krajowemu wydanemu przed wejściem w życie tej dyrektywy, który przewiduje, że podatnik może odliczyć podatek od wartości dodanej zapłacony

przy nabywaniu określonych towarów i usług, które są wykorzystywane częściowo dla celów prywatnych, a częściowo dla celów związanych z działalnością gospodarczą, nie w całości, a jedynie proporcjonalnie do wykorzystania dla celów związanych z działalnością gospodarczą.

3) Artykuł 17 ust. 6 szóstej dyrektywy 77/388 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on temu, aby po wejściu w życie tej dyrektywy państwo członkowskie dokonywało zmiany wyłączenia prawa do odliczenia, jeżeli zmiana ta ma zasadniczo na celu ograniczenie zakresu wyłączenia, gdy jednak nie można wykluczyć, że w konkretnym przypadku w danym roku podatkowym, ze względu na blankietowy charakter zmienionej regulacji, zakres obowiązywania wyłączenia ulegnie rozszerzeniu.

(¹) Dz.U. C 55 z 7.3.2009.
Dz.U. C 90 z 18.4.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 kwietnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Friedrich G. Barth przeciwko Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung

(Sprawa C-542/08) (¹)

(Swobodny przepływ osób — Pracownicy — Równość traktowania — Dodatek specjalny za wysługę lat dla profesorów uniwersyteckich przewidziany przez przepis krajowy, którego niezgodność z prawem wspólnotowym została stwierdzona na mocy wyroku Trybunału — Termin przedawnienia — Zasady równoważności i skuteczności)

(2010/C 148/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Friedrich G. Barth

Strona pozwana: Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung